

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 14.12.2004
COM(2004) 813 galīgā redakcija

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS PADOMEI

Vācijas un Francijas stāvoklis saistībā ar to pienākumiem, ievērojot pārmērīga deficīta novēršanas procedūru pēc Tiesas sprieduma

1. PAMATS

Pēc pierādījumiem par vispārēju valsts budžeta deficītu virs 3% IKP 2002. gadā, Padome 2003. gada pirmajā pusē pieņēma lēmumu attiecībā uz Komisijas ieteikumu, ka Vācijā un Francijā pastāv pārmērīgs deficīts, un pieņēma ieteikumus, lai līdz 2004. gadam atrisinātu minēto situāciju. 2003. gada rudenī Komisija ieteica Padomei noteikt, ka Vācijas un Francijas rīcība deficīta koriģēšanai izrādījusies nepiemērota, un nosūtīt tām brīdinājumu par pasākumu veikšanu, lai stāvokli labotu. Ņemot vērā vājāku, nekā tika sagaidīts, ekonomikas stāvokli, Komisija ieteica pagarināt deficīta koriģēšanas termiņu līdz 2005. gadam. 2003. gada 25. novembrī Padome balsoja par ieteiktajiem lēmumiem, bet nesaņēma vajadzīgo balsu vairākumu. Tā vietā Padome pieņēma secinājumus, kas vērsti uz ieteikumiem Vācijai un Francijai koriģēt pārmērīgo deficītu līdz 2005. gadam, un norādot, ka, ņemot vērā abu dalībvalstu saistības, pārmērīgā deficīta novēršanas procedūra tiek uz laiku atcelta. Komisija iesniedza lietu Tiesai, apstrīdot dažus Padomes 2003. gada 25. novembra secinājumu elementus. Tiesa pieņēma spriedumu 2004. gada 13. jūlijā¹. Savā spriedumā Tiesa anulēja Padomes secinājumus, ciktāl tie bija vērsti uz procedūras formālu apturēšanu un esošo ieteikumu grozīšanu.

Pēc Tiesas nolēmuma Komisija paziņoja, ka „Komisija sadarbībā ar Padomi izskatīs, kā nodrošināt abu minēto dalībvalstu budžeta problēmu apmierinošu risinājumu Stabilitātes un izaugsmes pakta ietvaros.”² Šis paziņojums atbilst minētajam nolūkam.

2. SEKAS TIESAS SPRIEDUMAM, KAS PIENĒMTS PAR PĀRMĒRĪGĀ DEFICĪTA NOVĒRŠANAS PROCEDŪRĀM ATTIECĪBĀ UZ VĀCIJU UN FRANCIJU

Tiesa rūpīgi neizpētīja sekas, kas rodas, anulējot Padomes 25. novembra secinājumus, kuri bija pieņemti pārmērīgā deficīta novēršanas procedūras izpildei.

Novērtējot Vācijas un Francijas pašreizējo stāvokli saistībā ar to pienākumiem koriģēt pārmērīgo deficītu saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes paktu, ir lietderīgi ņemt vērā Padomes secinājumu sekas, līdz Tiesa tos anulēja. Minētajos secinājumos izmantota derīguma prezumpcija, kas ir principā pievienota katram Kopienas instrumentam. Citiem vārdiem, abām attiecīgajām dalībvalstīm bija tiesības pieņemt, ka Kopienas iestāžu pieņemtie pasākumi ir spēkā, un tādējādi tās rīkojās uz Padomes secinājumu pamata. Būtībā Padomes secinājumi bija saskanīgi ar Komisijas ieteikumiem stāvokļa labošanai, proti, ka pārmērīgā deficīta korekcijas termiņš jāpagarina līdz 2005. gadam. Pēc secinājumu pieņemšanas Vācijas un Francijas rīcība bija vērsta uz to, lai iekļautos 2005. gada termiņā, kas bija noteikts Padomes secinājumos pārmērīgā deficīta korekcijai. Minētajām darbībām bija faktiskā ietekme uz korekcijas gaitu, ko nevar ignorēt.

Citiem vārdiem, kamēr Komisija saglabā savu viedokli par Vācijas un Francijas rīcības, kas veikta pārmērīgā deficīta labošanai līdz 2004. gadam, neatbilstību, atbildot uz Padomes 2003. gada pirmajā pusē pieņemtajiem ieteikumiem, tā atzīst, ka abu attiecīgo dalībvalstu rīcība pēc Padomes 2003. gada 25. novembra secinājumiem un līdz Tiesa to anulēja

¹ Lieta C-27/04, Eiropas Kopienu Komisija pret Eiropas Savienības Padomi.

² „Komisijas paziņojums par Tiesas nolēmumu saistībā ar pārmērīgā deficīta novēršanas procedūru”, 2004. gada 13. jūlija IP/04/897.

2004. gada 13. jūlijā, bija pamatota ar priekšstatu, ka deficīta korekcijas termiņš patiešām ir pārcelts uz 2005. gadu.

Ņemot vērā unikālos apstākļus, ko radīja Tiesas spriedums saistībā ar pārmērīgā deficīta novēršanas procedūru attiecībā uz Vāciju un Franciju, un jo īpaši Padomes secinājumu sekas, pirms Tiesa tos anulēja, Komisija uzskata, ka, lai apmierinoši atrisinātu abu minēto dalībvalstu budžeta problēmas saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes paktu, pārmērīgā deficīta stāvokļa korekcijas rīcības novērtējumam jāatsaucas uz 2005. gadu kā attiecīgo termiņu.

Attiecīgi Komisiju uzaicina novērtēt, vai abu minēto dalībvalstu rīcība ir saskaņā ar pārmērīgā deficīta korekciju līdz 2005. gadam.

Apstiprinājuma gadījumā Komisijai būtu jāsecina, ka Padomei šajā brīdī nav jāveic turpmāki pasākumi saskaņā ar pārmērīgā deficīta novēršanas procedūru, lai pasteidzinātu attiecīgās dalībvalsts turpmāku rīcību.

Nolieguma gadījumā Komisijai būtu jāsecina, ka Padomei jāatjauno pārmērīgā deficīta novēršanas procedūra un jāpastiprina attiecīgās dalībvalsts budžeta uzraudzība, lai pasteidzinātu vajadzīgās korekcijas darbības.

Komisija atzīmē, ka pati Padome savos 2003. gada 25. novembra secinājumos pauda gatavību pieņemt lēmumu saskaņā ar 104. panta 9. punktu, uz Komisijas ieteikuma pamata, ja stāvokļa novērtējums norādītu uz nespēju ievērot 2005. gada termiņu.

Stāvokļa novērtējums katrā no abām dalībvalstīm ir uzrādīts attiecīgi šā paziņojuma 3. un 4. daļā. 5. daļā ir izdarīti secinājumi par Francijas un Vācijas rīcību un par vajadzību Padomei veikt turpmākus pasākumus saskaņā ar pārmērīgā deficīta novēršanas procedūru.

3. STĀVOKĻA NOVĒRTĒJUMS VĀCIJĀ

Vācijas iestādes prognozē, ka vispārējais valsts budžeta deficīts samazināsies no 3,8% IKP 2003. gadā līdz 3,7% IKP 2004. gadā. Komisijas Rudens prognozē plānotais deficīts 2004. gadam ir 3,9%, turpretī stabilitātes programmas 2003. gada atjauninājumā Vācijai plānotais deficīts 2004. gadam ir 3,3% IKP. Pretēji tam, reālais IKP pieaugums 2004. gadā var būt augstāks nekā gaidīts. Savā Rudens prognozē Komisija plāno reālo IKP pieaugumu 1,9% salīdzinājumā ar Vācijas valdības plānoto 1,8% pieaugumu. Stabilitātes programmas 2003. gada atjauninājumā (un 2004. gada budžeta projektā) Vācijas iestādes sagaidīja IKP pieaugumu 1,7%. Tomēr, IKP pieaugumu vadīja ārējs pieprasījums, turpretī iekšzemes pieprasījums palika ievērojami zem sagaidāmā.

2004. gada valsts budžets attiecībā uz plāniem, neraugoties uz lielāku pieaugumu, nekā tika gaidīts, neuzlabojās, jo IKP pieaugums bija radies „nodokļiem nedraudzīgā” veidā. Pievienotās vērtības nodokļi un akcīzes nodokļi, kā, piemēram, par minerāleļļām un tabaku, uzrādīja ievērojamu deficītu, salīdzinot ar plānoto. Kaut gan tika gaidīts, ka pakāpeniski atgūsies darba tirgus, tas tomēr nenotika, kā rezultātā palielinājās ar bezdarbu saistītie izdevumi. Tomēr jāatzīmē, ka 2004. gadā kopējie izdevumi palika nemainīgi nominālā izteiksmē, salīdzinot ar iepriekšējo gadu.

Pieņemot par reālo IKP pieaugumu 1,5%, Komisijas Rudens prognozē valsts budžeta deficīts 2005. gadā ir plānots 3,4% no IKP. Šīs prognozes pamatā ir politikas nemainīšanas scenārijs ar atsaucē datumu 2004. gada 18. oktobris. 4. novembrī federālā valdība iepazīstināja ar

papildu ietaupījumu komplektu. Fiskālās plānošanas padomē (*Finanzplanungsrat*), kas tikās 18. novembrī, valdība federālajā, valsts un vietējā līmenī vienojās samazināt valsts budžeta deficītu līdz 2,9% IKP 2005. gadā. Tā pamatā ir valdības plānotais reālais IKP pieaugums 1,7% apmērā 2005. gadā.

Papildu ietaupījumu komplektā, ko iesniedza federālā valdība, ietilpst trīs elementi. i) 2005. gadā sagaidāms, ka federālajam līmenim neradīsies nekādi izdevumi, lai segtu deficītu skaidras naudas norēķinu birojam, kas kārtu pensiju maksājumus bijušā valsts pasta ierēdņiem pasta biroja pēcteču uzņēmumu vārdā (*Postbeamtenversorgungskasse*). ii) federālajam budžetam piemēro papildu globālo izdevumu samazinājumu. iii) Federālā valdība pastāvēs uz algu nepalielināšanu valsts sektorā 2005. gadā. Turklāt, iv) vispārējais valsts deficīts 2005. gadā tiks samazināts, *Landesbanken* atmaksājot subsīdijas attiecīgajiem valsts budžetiem, ievērojot Komisijas 2004. gada 20. oktobra lēmumus.

Salīdzinājumā ar bāzes līnijas 2005. gada vispārējo valsts deficītu 76,6 miljardi euro (3,4% IKP) Komisijas Rudens prognozē, sagaidāms, ka federālās valdības ierosinātie trīs pasākumi, kā arī subsīdiju atmaksa no valsts banku (*Landesbanken*) puses samazinās 2005. gada deficītu līdz 2,9% IKP, zem IKP izaugsmes scenārija, kas nav mainījies kopš Komisijas Rudens prognozes. Konkrēti,

i) skaidras naudas norēķinu birojs (klasificēts privātajā sektorā ar 1995. gada EKS) pārvērtīs vērtspapīros sagaidāmo pensiju ieguldījumu plūsmu no pasta pēcteču uzņēmumiem, kas noteikti tiesību aktos. 2003. gadā fonds izmaksāja pensijas aptuveni 6,5 miljardu euro apmērā un saņēma maksājumus no federālā budžeta - 5,3 miljardus euro. Pēcteču uzņēmumu ieguldījumu šajā norēķinu birojā pašreizējo vērtību lēš aptuveni no 13 līdz 14 miljardiem euro (Vācijas Ekonomikas padomdevēju padomes 2005. gada pārskats). Ieņēmumus, ko skaidras naudas norēķinu birojs pārvērš vērtspapīros, lēš kā pietiekamus, lai pilnībā nosegtu tā pensiju maksājumus 2005. un 2006. gadā. Federālā valsts tādējādi būtu atbrīvota no skaidras naudas norēķinu biroja deficīta segšanas tajos gados, kas samazina valdības izdevumus, atbilstīgi 1995. gada EKS noteikumiem. Plāno, ka šis pasākums samazinās valdības izdevumus par 5,45 miljardiem euro 2005. gadā, salīdzinot ar Komisijas Rudens prognozi. Vācijas iestādes ir iesniegušas Eiropas Kopienu Statistikas birojam sīku informāciju par šīs darbības raksturu;

ii) federālo ministriju pienākums ir panākt papildu vispārējo izdevumu ietaupījumus 1 miljarda euro apmērā ("*Globale Minderausgabe*") 2005. gadā. Parasti tādus vispārējos ietaupījumus iekļauj budžetā (tas ir, samazina plānoto deficītu), bet nepiešķir atsevišķiem budžeta posteņiem (jo atsevišķie apakšbudžeti jau ir apspriesti starpministriju līmenī). 2005. gadam federālā budžeta projekts, ko iesniedz jūnijā, jau ietvēra vispārēju ietaupījumu posteni 1,4 miljardu euro apmērā. Ar tādiem vispārējiem papildu ietaupījumiem apjoms budžetā, ko plāno kā „vispārējos ietaupījumus”, tagad būtu kopā 2,4 miljardi euro. Salīdzinājumam: 2004. gada federālajā budžetā bija iekļauti vispārējie ietaupījumi 3,3 miljardu euro apmērā, ko ņēma vērā. Plāno, ka šis pasākums samazinās valdības izdevumus par 1 miljardu euro 2005. gadā, salīdzinot ar Komisijas Rudens prognozi;

iii) federālā valdība plāno nepiešķirt algu palielinājumus valsts dienestā 2005. gadā ("*Nullrunde*"). Parasti federālā valdība apspriež algu līgumus ar arodbiedrību par saviem darba ņēmējiem visu valsts darba devēju (tas ir, arī valstu) vārdā. Minētos līgumus tad pielāgo ierēdņiem. Pēdējā norēķinā bija paredzēts līgumalgas palielinājums par 1% 01.01.2004. un tad atkal par 1% 01.05.2004.; pašreizējais līgums beidzas 31.01.2005. Ņemot vērā to, ka darba ņēmējiem tika samazināti prēmiju maksājumi 2003. un 2004. gadā un ka federālo ierēdņu darba laiks no 2004. gada oktobra palielinājās no 38,5 līdz 40 stundām nedēļā, scenārijs ar

algu nepalielināšanu šķiet maz ticams. Ņemot vērā šā pasākuma radīto nedrošo iznākumu, Komisija saglabā pieņēmumu par mērenu algu palielinājumu, kā bija iekļauts Rudens prognozē.

iv) 2004. gada 20. oktobrī Komisija nolēma, ka daži darījumi, ko deviņdesmito gadu sākumā *Länder* veica ar (tad) septiņām *Landesbanken*, ir nelikumīgas subsīdijas. Ņemot vērā *Länder* saistības Fiskālās plānošanas padomē, tiek pieņemts, ka subsīdiju atlīdzināšanu iegrāmatos *Länder's* kontos 2005. gadā un ka kompensējošu subsīdiju nebūs. Tā rezultātā vispārējie valdības izdevumi 2005. gadā samazinātos par 4,3 miljardiem euro.

Summāri, Komisija lēš, ka vispārējie valdības izdevumi 2005. gadā samazināsies par 10,75 miljardiem euro (0,5% IKP), salīdzinot ar Rudens prognozi. *Ceteris paribus*, plāno, ka vispārējais valsts budžeta deficīts samazināsies līdz 65,9 miljardiem euro, kas ir vienādi ar 2,9% IKP. Rudens prognozē plānoja cikliski-koriģētā deficīta samazinājumu par 0,5 procentu punktiem 2005. gadā. Ieskaitot papildu izdevumu samazinājumu, cikliski-koriģētā bilance uzlabotos par 1 procentu punktu 2005. gadā. Jāatzīmē tas, ka sagaida, ka pensiju fonda darījums atvieglos federālo budžetu no izdevumiem par 0,25% IKP arī 2006. gadā. Līdzīgos apstākļos tas samazinātu plānoto 2006. gada deficītu no 2,9% līdz 2,6% IKP salīdzinājumā ar Rudens prognozi. Tomēr, neviens no minētajiem posteņiem nav strukturāla reforma ar ilgtermiņa labumiem. Skaidras naudas norēķinu biroja izdevumu samazināšana pārbīda netiešās saistības uz nākotni, vispārējo ietaupījumu samazinājums ir speciāls pasākums un subsīdijas atmaksa – vienreizējs negaidīts ieguvums. Jebkura nelabvēlīga attīstība makroekonomiskajā vai budžeta līmenī var paaugstināt deficītu virs 3% 2005. gadā. Tādas nevēlamas notikumu attīstības gadījumā turpmāku papildpasākumu izpilde būs vajadzīga, lai, vēlākais, 2005. gadā nodrošinātu pārmērīgā deficīta situācijas korekciju.

Uzlabojumi 2005. gada makroekonomiskajā un budžeta stāvoklī tomēr nebūtu pietiekami, lai samazinātu parāda attiecības tendenci. Komisija plāno, ka parāda attiecība palielināsies līdz 67,1% IKP 2006. gadā. Tā kā pēc tam netiešās saistības no minētajiem pasākumiem palielinās, Komisija nesagaida samazinājumu parāda attiecībā pēc 2006. gada. Budžeta stāvoklis Vācijā joprojām ir nestabils, un vajadzība pēc strukturālām budžeta korekcijām ir jo lielāka.

Komisijas Rudens 2004. gada prognoze Vācijai, kas grozīta ar papildpasākumiem

	2003.	2004.	2005.	2006.
Reālais IKP pieaugums (% izmaiņas)	-0,1	1,9	1,5	1,7
Vispārējā valsts bilance (kā % no IKP)	-3,8	-3,9	-2,9	-2,6
Cikliski koriģētā bilance (kā % no IKP)	-3,0	-3,4	-2,4	-2,1
Vispārējie valdības ieņēmumi (% no IKP)	45,0	43,5	43,2	43,0
Vispārējie valdības izdevumi (% no IKP)	48,8	47,5	46,1	45,6
Vispārējā valdības bruto parāda attiecība pret IKP	64,2	65,9	66,7	67,1

Plānotie lielumi ir pamatoti ar pieņēmumu par nemainīgu politiku. Cipari var būt lielāki sakarā ar noapaļošanu.

4. STĀVOKĻA NOVĒRTĒJUMS FRANCIJĀ

Francijas iestādes plāno, ka vispārējais valsts budžeta deficīts samazināsies no 4,1% IKP 2003. gadā līdz 3,6% IKP 2004. gadā. Tas ir saskaņā ar sākotnējo mērķi, kas noteikts budžeta projektā 2004. gadam. Deficīta mērķa ievērošanu 2004. gadā atvieglēja skaidrs makroekonomiskā stāvokļa uzlabojums saistībā ar plānotajiem budžeta lielumiem: Francijas iestādes pašlaik sagaida reālo IKP pieaugumu 2,5%, pretēji 1,7% budžeta projektā

2004. gadam. Savā 2004. gada Rudens prognozē Komisija plānoja 2004. gada deficītu 3,7% no IKP, pieņemot, ka reālais IKP pieaugums būs 2,4%.

Uzlabojuma 2004. gada deficītā attiecībā uz plāniem nebija, neraugoties uz lielāku izaugsmi, nekā tika gaidīts, sakarā ar dažiem negatīviem notikumiem. Konkrēti, 2003. gada aprīlī deficīta tāmi pārskatīja augšupēji, radot negatīvu bāzes ietekmi (0,1% IKP). Maijā Valsts padome (*Conseil d'Etat*) daļēji atcēla bezdarba apdrošināšanas sistēmas reformu, kas paredzēja padarīt ievērojami stingrākus atbilstības nosacījumus (0,1% IKP). Visbeidzot, veselības un vietējie izdevumi bija lielāki nekā plānots (0,1% IKP).

Pieņemot reālo IKP pieaugumu par 2,5%, budžeta projektā 2005. gadam ir paredzēts deficīta samazinājums no 3,6% IKP 2004. gadā līdz 2,9% IKP. Plāno, ka deficīta samazinājums radīsies no izdevumu ierobežošanas un ievērojama ieņēmumu pieauguma. Plāno, ka izdevumu ierobežojums radīsies konkrēti saistībā ar šādiem aspektiem: i) valsts izdevumu stabilizācija reālā izteiksmē trešajam gadam pēc kārtas un ii) skaidra veselības izdevumu palēnināšanās, kas būs visaptverošas veselības apdrošināšanas sistēmas reformas, ko pieņēma 2004. gada vasarā, pirmā ietekme. Pieaugums ieņēmumu/IKP attiecībā atspoguļotu šādus aspektus: i) patstāvīgo pasākumu ietekme fiskālajā pusē³ (0,1% IKP) un ii) ārkārtas maksājums, kas saistīts ar atbildības nodošanu sociālās nodrošināšanas sektoram par pensiju maksājumiem darba ņēmējiem valsts elektrības un gāzes uzņēmumos. Kopš budžeta projekta iesniegšanas septembrī šis ārkārtas maksājums ir pārskatīts mazliet augšupejoši (par 0,1% IKP līdz 0,5% IKP).

Budžeta stāvokļa uzlabojums 2005. gadā nebūtu pietiekams, lai samazinātu parāda attiecības tendenci. Atbilstīgi daudzgadīgajam plānojumam, kas pievienots budžetam, parāda attiecība sāktu samazināties 2006. gadā. Tajā gadā, par spīti 2005. gada ārkārtas ieņēmumu pazūšanai, vispārējais valsts budžeta deficīts tiktu novests līdz 2,2% IKP.

Komisijas dienestu rudens 2004. gada prognozes uzrāda vispārējo valsts budžeta deficītu 3,7% IKP 2004. gadā un 3,0% IKP 2005. gadā. Nelielā atšķirība starp Komisijas un Francijas iestāžu deficīta prognozēm 2005. gadam ir saistīta ar diviem faktoriem: i) Komisijas makroekonomiskais plānojums ir piesardzīgāks nekā Francijas iestāžu plānojums: Komisija plāno reālo IKP pieaugumu 2005. gadā 2,2% pretēji 2,5%, ko plāno Francijas iestādes; un ii) kaut gan uzskatot, ka veselības apdrošināšanas sistēmas reforma var izraisīt ievērojamus ietaupījumus vidēji ilgā termiņā, Komisija ir piesardzīgāka par reformas ietekmi īstermiņā. Abu minēto faktoru kumulatīvo negatīvo ietekmi (0,2% IKP) tikai daļēji kompensē tas, ka, pamatojoties uz Francijas iestāžu iesniegto informāciju, ārkārtas ieņēmumi, kas iekļauti Komisijas Rudens prognozē, ir tikai mazliet lielāki par tiem, kas iekļauti plānotajā budžeta projektā (par 0,1% IKP). Atbilstīgi Komisijas aprēķiniem uz tās Rudens prognozes pamata, cikliski koriģēto deficītu samazinās par 0,7 procentu punktiem 2005. gadā, no kuriem 0,5 procentu punkti atspoguļo ārkārtas pasākumu ietekmi.

Budžeta situācija Francijā tomēr joprojām ir nestabila. Ņemot vērā to, ka deficīta samazinājumu Francijas iestādes plāno tikai mazliet zem 3% IKP, bet Komisija – tieši 3%, jebkura nelabvēlīga notikumu attīstība makroekonomiskajā vai budžeta līmenī var būt pietiekama, lai palielinātu deficītu virs 3% un tādējādi apdraudētu mērķa – kas ir, vēlākais,

³ Nodokļu palielinājumi, par ko nolēma veselības apdrošināšanas sistēmas reformas kontekstā, vairāk nekā kompensēs nodokļu samazinājumus, kas paziņoti budžeta projekta 2005. gadam kontekstā, un nodokļu atbrīvojumus par procentu maksājumiem par patēriņa kredītiem un par starppaaudžu finanšu pārvedumiem, kas paziņoti 2004. gada maijā.

2005. gadā koriģēt pārmērīgo deficītu – sasniegšanu. Turklāt deficīta samazinājums 2005. gadā ir lielā mērā atkarīgs no pasākuma, kas pamatā ir neitrāls Francijas valdības finanšu pamatstāvoklim, labvēlīgas ietekmes uz 2005. gada budžeta statistiku. Tik tiešām, kamēr atbildības nodošana sociālajai nodrošināšanai par pensiju maksājumiem darba ņēmējiem valsts elektrības un gāzes uzņēmumos nozīmē lielu vienreizēju maksājumu vispārējai valdībai 2005. gadā, tā nozīmē arī papildu izdevumus turpmākajos gados par salīdzināmu kumulatīvu apjomu, jo sociālajai nodrošināšanai būs jāmaksā nākamie pensiju labumi darba ņēmējiem elektrības un gāzes nozarēs. Šā pasākuma pagaidu raksturs atspoguļojas Komisijas deficīta prognozē 2006. gadam, kurā pēc pieņēmuma par nemainīgu ekonomikas politiku plānots deficīta pieaugums līdz 3,3% IKP. Tas nozīmē, ka būs jāveic turpmāki konsolidācijas pasākumi, lai novērstu vēl vienu maksimāli pieļaujamā lieluma 3% IKP pārkāpumu 2006. gadā.

Komisijas prognoze Francijai, 2004. gada rudens

	2003	2004	2005	2006
Reālais IKP pieaugums (% izmaiņas)	0,5	2,4	2,2	2,2
Vispārējā valsts bilance (% no IKP)	-4,1	-3,7	-3,0	-3,3
Cikliski koriģēta bilance (% no IKP)	-3,8	-3,5	-2,8	-3,1
Vispārējie valdības ieņēmumi (% no IKP)	50,5	50,5	50,9	50,4
Vispārējie valdības izdevumi (% no IKP)	54,7	54,2	53,9	53,8
Vispārējais valdības bruto parāds (% no IKP)	63,7	64,9	65,5	66,3

Plānotie lielumi ir pamatoti uz pieņēmumu par nemainīgu politiku. Cipari var būt lielāki sakarā ar noapaļošanu.

5. SECINĀJUMI

Ņemot vērā unikālos apstākļus, ko radīja Tiesas spriedums saistībā ar pārmērīgā deficīta novēršanas procedūru attiecībā uz Vāciju un Franciju, un jo īpaši Padomes 2003. gada 25. novembra secinājumu ietekmi, pirms Tiesa 2004. gada 13. jūlijā tos anulēja, Komisija tagad izdara šādus secinājumus par stāvokli abās attiecīgajās dalībvalstīs.

Kas attiecas uz Vāciju, saskaņā ar pašreizējo informāciju un pamatojoties uz tiem pasākumiem, kas sīki izklāstīti 2005. gada budžeta plānos un papildu ietaupījumu komplektā, par ko valdība paziņoja 2004. gada 4. novembrī, šķiet, ka Vācijas iestāžu rīcība pamatā saskan ar pārmērīgā deficīta korekciju līdz 2005. gadam. Attiecīgi Komisija secina, ka šajā brīdī vairs nav vajadzīgi turpmāki pasākumi saskaņā ar pārmērīgā deficīta novēršanas procedūru.

Kas attiecas uz Franciju, saskaņā ar pašreizējo informāciju un pamatojoties uz 2005. gada budžetā sīki izklāstītajiem pasākumiem, šķiet, ka Francijas iestāžu rīcība pamatā saskan ar pārmērīgā deficīta korekciju līdz 2005. gadam. Attiecīgi Komisija secina, ka šajā brīdī vairs nav vajadzīgi turpmāki pasākumi saskaņā ar pārmērīgā deficīta novēršanas procedūru.

Komisija atzīmē, ka budžeta stāvoklis abās dalībvalstīs joprojām ir nestabils. Pārmērīgā deficīta korekcija prasa visu paredzēto pasākumu efektīvu izpildi. Ja neveiksmes paredzētās korekcijas izpildē parādīsies vēlākā posmā, Komisijai būs jāiesaka Padomei pastiprināt budžeta uzraudzību un attiecīgi rīkoties atbilstoši Līguma un Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumiem.